

TUDI TO SEM

Ana, Adriana, likovno ustvarjanje vaju spremlja ter žene k novim izzivom že od malih nog. Kaj vama pomeni umetnost ter zmožnost ustvarjati?

Ana: Umetnost mi predstavlja predvsem nekaj, s čimer se lahko zaposlim. Vsakič, ko se dolgočasim, preprosto začnem risati na najbližji kos papirja. Čeprav se na tak način večkrat izognem delu, imam vsaj lepo okrašene šolske zvezke.

Adriana: Umetnost je bila nekoč zame dejavnost, s katero sem zapolnila prosti čas, zdaj pa je iz hobija prerasla v nekaj, kar je vseprisotno v mojem življenju. Ne ustvarjam več le zaradi dolgčasa, ampak zaradi potrebe po ustvarjanju. Ko mi zmanjka primernih idej ali motivacije, se počutim kot prazna rečna struga.

Znano je, da se večina umetnikov vsaj na začetku svoje profesionalne poti navdihuje ob delih starejših likovnih mojstrov. Kateri likovni umetniki, slogi oz. tehnike so vama najbližje?

Ana: Kot otroku iz dobe interneta so mi največjo inspiracijo predstavljali moderni ilustratorji in animatorji. Ob vstopu v srednjo šolo so bile moje risarske sposobnosti zgorajene predvsem na temeljih bran-

ja stripov in gledanja risank. Šele takrat sem se začela posvečati delom starejših likovnih mojstrov. Najbolj so mi bile všeč skice s črnilom, na katerih sta senca in svetloba mojstrsko upodobljeni s pomočjo šrafitiranja. Navdihnile so me tudi natančne študije človeške anatomije, ki zaobjemajo čisto vsako kost in mišico v telesu.

Adriana: Navdihov in vzorov nisem nikoli pretirano iskala med slikarji, ampak med ilustratorji. Od teh zelo občudujem Stjepana Šejića zaradi izredno realistično in humorno narisanih stripov ter njegovega poznavanja mimike in telesne govornice, zaradi česar so njegovi stripovski junaki tako živi. Zelo mi je všeč tudi John Howe zaradi čarobnosti razpoloženja in pristnosti v njegovih fantazijskih ilustracijah.

Kolikšna mera talenta je potrebna za uspeh v likovni umetnosti, če jo primerjamo s športom ali glasbo?

Ana: Tako kot pri športu in glasbi, tudi v umetnosti obstajajo posamezniki, ki lahko navidezno brez naprezanja uspejo. Kljub temu verjamem, da je talent zelo pomemben, vendar bo še najbolj nadarjen umetnik na svetu ostal povprečen, če ga ne bo negoval in razvijal.

KDO: Ana Špacapan in Adriana Ronkali, obetavni likovnici

Adriana: Žal ne obstajajo magične sposobnosti, dodeljene ob rojstvu, ki omogočijo umetnikom, da čudežno ustvarijo popolno umetnino. Tako kot športniki imamo za sabo ure in ure vaj, preden postanemo dobri v tem, kar počnemo, ampak redko kdo to razume. Večina ljudi še vedno raje verjame v čudežni talent.

Umetnost laže. Drži ali ne drži?

Ana: Ne drži. Po mojem mnenju je slika bolj iskrena kot fotografija. Ta pokaže nekaj, kar lahko vidimo vsi. Za nastanek slike pa mora umetnik videno predelati v sebi, da lahko to prenese na papir. Zato bo slika pokazala, kako on vidi in doživlja svet okoli sebe. V njegov izdelek se bodo prikradla čustva, stališča, predsodki in vse, kar v vsakdanjem življenju nosimo skrito v sebi. Umetnost predstavlja redek vpogled v duševnost nekoga drugega.

Adriana: Vse je odvisno od interpretacije.

Ali menita, da se mladi dovolj likovno izražajo ob množici možnosti, ki jim je danes dana na voljo?

Ana: Da. Umetnost se razvija skupaj s tehnologijo in ogrom-

no mladih najde načine za likovno izražanje prav v novih, digitalnih medijih. Dobe papirja in svinčnika seveda še zdaleč ni konec, vendar je digitalna umetnost v vsakdanjem življenju vse bolj prisotna. Največ predstavnikov računalniškega ustvarjanja pa seveda najdemo predvsem med mladimi.

Adriana: Če človek čuti željo po umetniškem izražanju, potem to naredi. Nesmiselno je to siliti ljudem, ki te želje nimajo.

Biti umetnik pomeni živeti določen način življenja. Sta pripravljena na ta podvig?

Ana: Ne. Razmišljanje o prihodnosti je zame zelo naporno in celo malo strašljivo. Seveda se novih podvigov veselim, vendar bi, vsaj dokler še lahko, raje živela iz dneva v dan.

Adriana: Nimam pojma, kaj naj bi bilo "umetniško" življenje. Saj živimo prav tako kot drugi ljudje, čeprav večina misli, da si za svoje delo ne zaslužimo spodobnega plačila, le zato, ker nam je všeč. Ni naša krivda, da imamo možnost iz hobija ustvariti kariero in konec koncev: z nečim moramo plačati

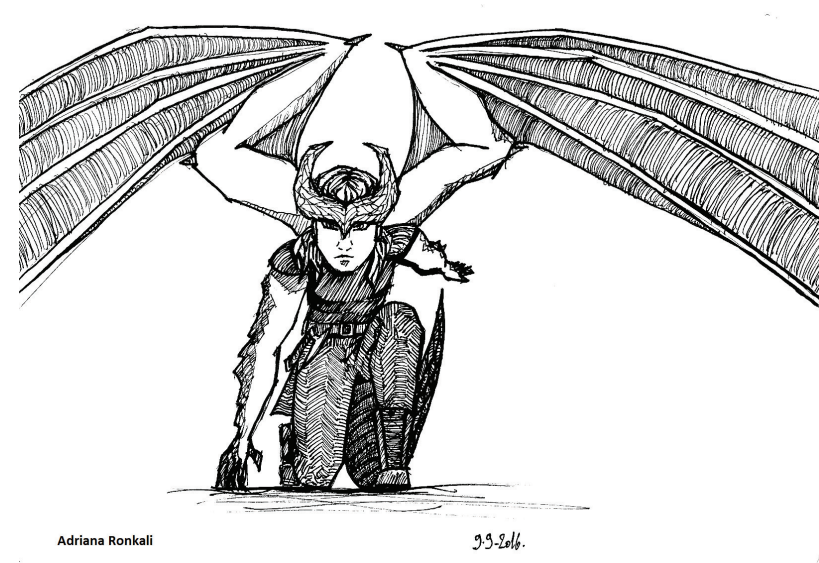
račune.

Srednjo šolo Veno Pilon Ajdovščina sta skozi vsa leta svojega šolanja aktivno in ponosno zastopali na različnih ex temporah, natečajih, pri oblikovanju šolske internetne strani, vabilih na prireditve ... Kakšen občutek vaju preveva ob misli, da svojim mlajšim kolegom zapuščata del svojega avtorskega dela?

Ana: Na svoje izdelke sem ponosna, in čeprav še zdaleč niso popolni, so bili ustvarjeni s srcem. Nanje se veže ogromno lepih spominov in upam, da se bodo iz njih moji mlajši kolegi lahko veliko naučili, četudi iz napak.

Adriana: Mislim, da je večina moje umetniške zapuščine tej šoli na dnu predala v likovni učilnici, vendar upam, da se bodo prihodnje generacije učile iz mojih napak. Še posebej tistih, ki so povezane z risanjem stopal in dlani.

Dekleti, na vajini nadaljnji življenjski poti vama želimo še veliko umetniških navdihov in uspehov.

Medgeneracijski pozdrav gregorjevemu

HAIKU - JAPONSKA LITERARNA ZVRST MED SREDNJEŠOLCI

V torek, 14. marca 2017, smo v Dvorani 1. slovenske vlade proslavili gregorjevo, star slovenski ljudski običaj, ki pravi, da se v začetku marca ptički ženijo. Našega tokratnega srečanja pa niso gregli le prvi spomladanski žarki, pomladno cvetje in žgoleči ptički, temveč in predvsem toplina nastopajočih.

Osmega dogodka v organizaciji Društva upokojencev Ajdovščina so se udeležili otroci iz Ciriusa Vipava, Osnovne šole Šturje ter Društva mladih Col, dijaki Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina, Vipav-

ki tamburaši ter seveda pevski zbor DU Ajdovščina Večernice.

Tradicijo je potrebno obujati, saj v nas vzbuja hvaležnost do naših prednikov in dediščine, ki so nam jo predali. Ljudstvo, ki se ne spominja, izgublja svojo narodno identiteto, svoj značaj. Tak narod prej ali slej zatone. Ker pa tega nečemo, smo ob koncu sklenili, da se ob letu osorej zagotovo ponovno srečamo.

Mag. Melita Lemut Bajec

Dijaki Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina v usvajanje učne snovi zelo pogosto vpletajo svojo ustvarjalnost. Tako so bili dijaki prvega letnika gimnazijskega programa v okviru predmeta slovenščina postavljeni pred literarni izziv – napisati so morali svoj haiku. Haiku je mnogo več kot le na zloge omejena poezija. Modrost je v njegovi navidezni preprostosti, ki jo lahko avtor doseže šele, ko po dolgotrajnem obsežnem modrovanju osupel obstane v trenutku, pa naj bo ta iz narave ali človekove notranjosti. Nekaj literarnih stvaritev dijakov 1. a, ki so bile tudi umetniško obdelane, vam ponujamo v branje. Naj vas navdahnejo!

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina

DOGODIVŠČINA NIZOZEMSKA – 1. del

V nedeljo, 19. marca, smo se dijaki Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina odpravili na 3-urno pot na Nizozemsko. Z nasmeški in dobro voljo smo prispeli na letališče, kjer nas je pričakala presenetljiva novica. Naš let je bil odpovedan zaradi neugodnih razmer v Amsterdamu. Tako smo odložili kovčke, nahrbtnike, si predvajali glasbo in ure čakanja preživeli ob pogovorih, smehu, tudi dolgčasu ... Po sedmih urah čakanja nas je letališko osebje z avtobusi napotilo do hotela, kjer smo bili toplo sprejeti.

Po neprespani noči in dogodivščinah v hotelu smo se odpravili na predvidoma 16-urno vožnjo, ki se je na koncu še zavlekla. Lahko bi rekli, da smo imeli srečo v nesreči, saj nas je vožnja, nad katero ni bil nihče navdušen, še posebej povezala. Le kdo bi si mislil, da bo 32 sošolcev in prijateljev skupaj takole nenačrtovano prepotovalo pol Evrope. Pot se je začela v Italiji, nadaljevala skozi čudovite in di-

jemačje avstrijske Alpe, Nemčijo, do končne destinacije — Nizozemske. Tako smo čudovit sprejem Nizozemcev dočakali v torek, 21. marca, v zgodnjih jutranjih urah.

Prvi dan izmenjave se je začel še isti dan z vnaprej organiziranim izzivom po Haagu. Tam smo z našimi nizozemskimi partnerji raziskali mestno okolico. V času, ko se zaključuje marčevska redakcija časopisa Latnik, smo na poti v Amsterdam, novim dogodivščinam in spominom naproti. Čaka nas vožnja z ladjico po kanalu, malo potepanja po mestu in ogled muzeja Van Gogh. Ko se bomo naučili vseh lepote Nizozemske, pa bomo nadaljevali s projektnim delom na temo vode. A o tem kaj več v naslednji izdaji. Lepo vas pozdravljamo — Slovenizozemci.

Gaja Podgornik, 2. a in Timija Fabčič, 2. č

»V dneh, ko se naši dijaki ob delu družijo z dijaki partnerske šole, z veseljem opažamo, kako lahko in mimogrede se približujejo pomembnim ciljem vzgoje in izobraževanja – ne le da se sporazumevajo v tujem jeziku, reševati morajo tudi sprotne nesporazume, premostiti težave, se znajti v novih situacijah in pri tem upoštevati medkulturne razlike ter se učiti strpnosti. Vse to je zanje neprecenljiva izkušnja, ki presega teoretično znanje iz šolskih klopi.«

Prof. Samuel, Metka, Nataša in ravnatelj Andrej Rutar

USTVARJALNI POUK ITALIJANSKEGA JEZIKA

Da je inovativni in ustvarjalni pouk najboljši način učenja, smo ponovno dokazali dijaki četrtil letnikov gimnazije, ki obiskujemo pouk italijanščine kot drugi tuj jezik. Profesorica Tatjana Kodelja nas je seznaniła z edinstveno obliko uprizoritvene umetnosti – kamišibajem. Ta izvira z Japonske, pri nas pa je zaživela šele pred kratkim. Kamišibajker pripoveduje zgodbo ob ilustracijah na malem namiznem odru. Okrog njega se zbere manjše število gledalcev, kar ustvarja intimno vzdušje in posebno energijo.

Prvi sta nam kamišibaj predstavili dijakinja Ana Špacapan in Katarina Medved, ki obiskujeta priprave na maturo iz italijanščine. Ena izmed njih je napisala svojo lastno zgodbo, obe pa sta se izkazali v risanju. Vsi ostali smo po ogledu prišli do skupnega zaključka, da se želimo v tem preizkusiti tudi sami.

Poleg teoretičnega spoznavanja očeta italijanskega jezika – Dante-

ja Alighierija in njegove *Božanske komedije*, smo se odločili, da ustvarimo kamišibaj Pekla, enega izmed treh delov, ki jih običajno pesnik. Vsakemu izmed nas sta bili dodeljeni dve tercini, ki smo ju morali prenesti v sliko, kolaž ali risbo. Domišljija resnično ne pozna meja, zato smo lahko bili priča številnim izvirnim izdelkom, ki so prenesli, navdušili in nasmejali. Končna uprizoritev je presegla vsa naša pričakovanja. V sproščenem vzdušju smo se seznaniili s celotno vsebino Dantejevega Pekla, tako v slovenskem kot v italijanskem jeziku.

Dijaki smo v takšni različici pouka uživali. Namesto sedenja v šolskih klopih in rutinskega prepisovanja s table smo se preizkusili v javnem nastopanju in umetniškem ustvarjanju, ki v gimnazijskem programu večkrat ostajata v ozadju.

Monika Marc, 4. a

Ko papir oživi

Uspelo nam je. Sadove našega trdega in vztrajnega dela pri ustvarjalnicah smo prenesli v avlo Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina.

Sedaj tam stoji razstava, s katero smo pokazali, da je mogoče iz odpadnega papirja narediti marsikaj. Le kdo bi si mislil, da lahko iz nekaj časopisov (ki navadno pristanejo v smeteh) izpod spretnih rok ust-

varjalnih dijakinj nastanejo prelepa obleka, dežnik, slike in mnogi drugi izdelki.

Tej dejavnosti smo posvetili celotno šolsko leto. Z izdelki smo v dijaškem domu pričarali novoletno vzdušje in kasneje vanj vnesli pridih ljubezni. Lotili smo se tudi starega pohištva – oblepili smo ga s časopisom in mu s tem spremenili videz. Če bo možnost, bomo razstavo ponudili tudi občini Ajdovščina in Hiši mladih Ajdovščina.

Živimo v času ogromnega potrošništva, zato se moramo obnašati ekološko in trajnostno. S takšnimi dejavnostmi, kot je izdelava izdelkov iz papirja, se lažje približamo preprostejšemu življenju, k nas poveže z naravo ter osmisli naše bivanje. Ta aktivnost je torej odlična priložnost, da ostale dijake in vse občane spodbujamo k prijaznejšemu odnosu do okolja ter zavednemu recikliranju.

Dijakom skušamo privzgojiti primeren odnos do papirja: nanj ne glejmo kot na poceni proizvod,

temveč se ga naučimo ceniti kot izdelek, ki prihaja iz narave, zato moramo z njim ravnati spoštljivo. Varovanje okolja postaja namreč ena najpomembnejših nalog v globalnem pomenu, zanj pa lahko veliko naredimo tudi pri povsem vsakdanjih aktivnostih.

Janja Bizjak, 1. č

Iskrene čestitke **Aniki Černigoj, Moniki Marc in Tini Mozetič** za osvojeno zlato priznanje ter **Ani Špacapan in Mateji Vitežnik** za srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz materinščine.

Toplo vabljeni na predavanje nekdanjih pilonovcev

MIHE ČERNETIČA in BORA KAVČIČA

V četrtek, 13. 4. 2017, ob 20.00, v amfiteatralni učilnici Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina.

MIHA ČERNETIČ, Max Planck Institute for Solar System Research

Miha bo v prvem delu svojega predavanja predstavil izzive, s katerimi se je srečeval pri postavitvi observatorija. Drugi del pa bo posvetil raziskovanju na področju numeričnega računanja zvezdnih spektrov, s katerim se ukvarja sedaj.

BOR KAVČIČ, Institute of Science and Technology Austria

Bor se bo osredotočil na področje biofizike in systemske biologije. Izpostavil bo nekatere raziskovalne projekte, kjer matematično modeliranje pomembno prispeva k razumevanju bioloških pojavov. Na kratko bo predstavil svoj aktualni raziskovalni projekt, ki je osredotočen na razumevanje delovanja antibiotikov in njihovih kombinacij.

Lepo vabljeni!

ČESTITKE!

Rokometašice ponovno navdušujejo, tokrat z uvrstitvijo v FINALE državnega tekmovanja. Dekleta, držimo pesti in verjame-mo, da nas lahko presenetite.

